

بسمه تعالی
مجلس شورای اسلامی
دوره سوم - سال سوم
۱۳۶۹-۱۳۷۰

شماره ترتیب چاپ ۱۲۵۷

شماره دفتر ثبت ۲۵۶

ریاست محترم مجلس شورای اسلامی

درموردی پیش می‌آید که آراء متناقض مانده از یک یا چند شعبه دیوان عدالت اداری در هیات عمومی مطرح و نظر هیات برای تمام شعب لازم‌الاجتماع است، ولی چه بسا رای صادره در یک شعبه صحیح نبوده و هرگز در هیات عمومی نیز مطرح نمی‌شود و قطعیت چنین آرائی موجب تضییع حقوق افراد و تالیف افسد های دیگر میگردد و یاد درموردی بر اثر اصرار و اعتراض محکوم علیه و یا بدلائلی دیگر قاضی بی به اشتباه خود می‌برد. در چنین مواردی در قانون راهی برای تجدیدنظر و رفع اشتباه پیش‌بینی نشده است. لذا برای رفع این اشکالات طرح ذیل تقدیم می‌گردد.

امین بهانک - سید محمد اصغری - عاتقه صدیقی (رجائی) - عنایت - احمد رهبری - سید محمد رضوی یزدی - اسدالله بیات - غلامرضا حیدری - رسول منتجب‌نیا - قریشی - سید عباس موسوی - اصغر زاده - دستغیب - جادری - بهزاد بیان و حسین نجفی.

طرح الحاق یک تبصره به مواد ۱۸ و ۲۰ قانون دیوان عدالت اداری مصوب ۱۳۶۰/۱۱/۲

ماده واحده - تبصره‌های زیر به مواد ۱۸ و ۲۰ قانون دیوان عدالت اداری الحاق می‌گردد.

۱ - تبصره زیر به ماده ۱۸ اضافه میشود.

تبصره - در موارد اجاز اشتباه احکام دیوان وسیله خود قاضی، موضوع در هیات عمومی مطرح و در صورت تایید، وسیله رئیس دیوان جهت رسیدگی مجدد به یک شعبه دیگر ارجاع می‌گردد.

۲- تبصره زیر به ماده ۲۰ اضافه میشود .

تبصره - آرائی که در هیات عمومی مطرح نمی گردد با اعلام رئیس دیوان در شعبه دیگر قابل رسیدگی و تجدید نظر می باشد .

تاریخ چاپ ۱۳۶۹/۱۰/۸

ماده ۱۸ و ۲۰ قانون دیوان عدالت اداری

ماده ۱۸- احکام دیوان در موردی که علیهمواحد های مذکور در بند الف ماده ۱۱ مصنف گردیده قابل تجدید نظر شکلی است و در سایر موارد قطعی میباشد .

ماده ۲۰- هرگاه در موارد مشابه آراء متناقضانه یک یا چند شعبه دیوان صادر شود رئیس کل مکلف است بمحض اطلاع موضوع را در هیات عمومی دیوان مطرح نماید برای تشکیل هیات عمومی دیوان حضور لا اقل سه چهارم روسای شعب لازم است رای اکثریت هیات عمومی بشرای شعب دیوان و سایر مراجع مربوط در موارد مشابه لازم الاتباع است .